

om det fuldstændig uretfærdige i at tage Pengene af Kommunekassen. Andre Amtsraad kunne finde, at naar der kun er Tale om saa smaa Bidrag, er det ikke værd at have en saa omstændelig Fremgangsmaade, som her foreslaaet, og ligesvem tilraade Kommunalbestyrelserne at gaa den Vej at tage Pengene af Kommunekassen. Den meget ærede Minister kom let over det, idet han sagde, at det var en Sag, som vedrørte Indenrigsministeren, det var noget, han havde at sone over, hvorledes denne Lov skulde fortaas. Afbrydelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss). Naar saaledes Amtsraadene under den højtærede Indenrigsminister skulde sone over, hvorvidt Kommunalbestyrelserne maatte faa Lov til at tage Penge af Kommunekassen, det var det, den højtærede Minister mente. Den meget ærede Ordfører derimod vilde meget fraraade, at noget Kommunalraad maatte tage Pengene af Kommunekassen. Det er godt nok, at den ærede Ordfører vil fravaade det, men Kommunalbestyrelserne Landet over læse ikke alle Rigsdagstidenden, og selv om de læste Rigsdagstidenden, er det et Spørgsmaal, om de vilde rette sig efter den ærede Ordførers formentlig meget velvise Raad, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til det meget ærede Udvalg, om det ikke var muligt, at vi til 3dje Behandling kunde faa Vædringsforslag, som anviste en Vej, der skulde følges i alle Tilfælde; saa vare alle Tvivl fjernede, og saa vidste Kommunalbestyrelserne Landet over, hvad de havde at rette sig efter, naar de skulde rette sig efter den Lov, som jeg antager nu bliver vedtagen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg skal med Hensyn til den Ytring, som nu blev udtalt, bemærke, at jeg tror ikke, det vilde være hensigtsmæssigt i denne Lov at give Anvisning paa den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem har taget Ordet for; det bliver aldeles uafhængigt af denne Lov, hvorvidt den overhovedet kan bruges eller ikke, og det er fuldstændig rigtigt, men jeg fastholder, hvad jeg før sagde, at det kommer ikke Kultusministeren ved, idet det ikke er ham, der eventuelt skal give Tilladelse til at gaa saaledes uden for den i denne Lov liggende Vej. Jeg skal blot endnu bemærke, at jeg efter de Ytringer, som den ærede Ordfører (Berntsen) udtalte, ikke længere har nogen Betænkelse ved at tilraade ogsaa det Vædringsforslag, at Ordene „af Staten anerkendt“ udgaa, nemlig efter den Ytring af den ærede Ordfører, at det ikke

var Udvalgets Mening dermed at blande sig i Spørgsmaalet om, hvilke Balmgenigheder der overhovedet ere et Led af Folkekirken. Det var ogsaa blot det, jeg havde taget Forbehold imod. I øvrigt vil jeg blot bemærke med Hensyn til det, den ærede Ordfører sagde, at jeg særdeles godt kan forstaa, at Frimenigheder og Balmgenigheder, som ikke ere anerkendte, kunne føle sig og ogsaa efter almindelig Opfattelse føle sig i nært og meget nært Forhold til Folkekirken, idet de haade i Tro, Befendelse og Kultus ville være ganske ens formede; men det, hvorpaa det her kommer an, er jo den rent udbortes Organisation af Folkekirken, og der er det, at Balmgenighedsloven kræver, for at Menighederne kunne betragtes som særlige Led af Kirkens udbortes Organisation, at de skulle opfylde visse Betingelser, og have de ikke dem, ere de ikke Led af den udbortes Organisation, og som Folge deraf ikke undergibne Tilsyn af Provst og Biskop; dens Præster kunne ikke foretage Velsker med borgerlig Gyldighed o. s. v., o. s. v., alt det, som hører til Folkekirkens udbortes Organisation. Dette er uundgaeligt, men faster naturligvis ingen Skygge paa de paagældende Frimenigheder, for hvis Bedkommende jeg i mange Tilfælde vil kunne slutte mig til den ærede Ordfører i Ønsket om, at de ogsaa vare Led af Folkekirkens udbortes Organisation.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

§ 3dje Linie udgaa Ordene: „af Staten anerkendt“, og i Stedet for Ordene: „i Sognet“ sættes: „eller Bedesal“.

vedtoges uden Afstemning.

1) Vædringsforslag uden for Betænkningen under Nr. 1 af S. C. Christensen til samme Paragraf:

§ 5te Linie forandres „kan“ til „skal“.

forlestedes med 43 Stemmer imod 12.

Vædringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af Udvalget:

§ 6te Linie efter Ordet „ene“ indstyttes: „paa en Maade, som Synet anser for fyldestgørende“.

vedtoges uden Afstemning.